

ZGODOVINSKI KOMPROMIS ali OSTALI PRAZNIH ROK?

Andrej Mohar – 27.6.2021

Drage tovarišice, spoštovani tovariši!

Dovolite, da uvodoma v imenu Zveze koroških partizanov poudarim veselje nad dejstvom, da se mlajše generacije v vse večji meri vključujejo v spominsko delo, izraz česar je tudi bistveno pomlajeni novi odbor Društva Peršman. Pa ne le to: v Zvezo koroških partizanov vstopa vse več mladih, tako da bo naš občni zbor proti koncu leta zagotovo tudi odražal to povezanost med mladimi in nami, ki smo le že prišli v leta ali smo na poti, ki nas vodi v to.

Z veseljem zaznavamo mlade tudi v vrstah vseh tistih prireditelj, razprav in razmišljanj o današnjem vsakdanu, v katerem je še vedno potrebno soočiti javnost z grozodejstvi in masovnimi poboji, ki so jih izvajali nacisti proti judovskemu narodu, Slovanom ter npr. romski narodni skupnosti. A ne le tega ne smemo pozabiti, saj se moramo tudi zoperstaviti vsakršnemu nasedanju demagoški argumentaciji desnih sil, ki hkrati pometa tudi s prav s partizanskim bojem zagotovljenimi pravicami – recimo narodnih manjšin.

Tako je 10 let minilo od podpisa tako imenovanega memoranduma o dvojezičnih krajevnih napisih. Ne le, da so tudi koroško-slovenske politične strukture soglašale z nekimi procentnimi klavzulami, pa čeprav je narod sam, z njim pa tudi demokratična nemško govoreča javnost izpričala jasno voljo, da se ne da preštovati, so tako nasedle tudi v bistvu desničarski politiki npr. koroških svobodnjakov. Tedaj je desničarjem koristilo, zdaj pa, kot kaže primer z Bistrice v Rožu, zabranjanjo opevano širitveno klavzulo za postavitev dodatnih tabel, ali pa kar sami poskrbijo – kot v Podjuni – za odstranitev oziroma pomazanje teh.

Vendar še enkrat naj poudarim zadovoljstvo: mladi to spremljajo pozorno in kritično. Kot mi v Zvezi partizanov nočejo vzeti na znanje, da zdaj slovenski funkcionarji romajo s Koroške od Poncija do Pilata, pa zapeljujejo tudi populistične slovenske politike k temu, da trobijo v dan tiste o dobrih bilateralnih odnosih in hkrati o dobrem sožitju na Koroškem, drugi pa se celo družijo #e dolga leta z raznimi svobodnjaškimi in domovinskimi silami...

Slej ko prej torej tudi s tega vidika velja: treba je razširiti javno zavest. Tudi o tem, da je člen 7, zapisan v sami Avstrijski državni pogodbi, sad protinacističnega odpora. In s tem je člen 7 nekaj, kar omaja tudi status Avstrije, če je že slednja zlomila hrbtenico s podpihovanjem socialnega pritiska prenekateremu koroškemu Slovencu, odnosno prenekatero koroške Slovenke.

Zuerst möchte ich im Namen des Verbandes der Kärntner Partisanen betonen, dass wir sehr erfreut darüber sind, dass immer mehr jüngere Menschen in unserem Verband, aber auch hier im Verein Peršman aktiv mithelfen den Auftrag des antifaschistischen Widerstandes zu bewahren. Sie geben die Lehren aus der Geschichte weiter, sind aber auch tagespolitisch sehr achtsam und kritisch. Etwa allen gegenüber, die auch in der slowenischen Volksgruppe die Unterzeichnung des sogenannten Ortstafelmemorandums loben, welches vor 10 Jahren unterzeichnet wurde. Denn die Praxis zeigt, dass die Bestimmungen nur den Willen der Kärntner Slowenen und ihrer deutschsprachigen Verbündeten negieren, denn bei den Demonstrationen des Solidaritätskomitees hieß es ja immer: „Wir lassen uns nicht zählen!“

Und die Jungen helfen mit, **das** auch in die Öffentlichkeit zu tragen: der Artikel 7 ist ein untrennbarer Bestandteil der österreichischen Verfassung! Und es kann nicht unwidersprochen bleiben, dass sich selbst führende Kärntner Slowenenvertreter etwa bei den populistischen Kräften in Slowenien dafür starkmachen, dass alle zusammen die guten bilateralen Beziehungen und das gute Zusammenleben in Kärnten loben. Und der Artikel 7 wird obsoleter und obsoleter? Das hat schon zur (teilweise auch zwanghaften) Assimilierung beigetragen. Wir sagen: Nicht auf Kosten des Widerstandes auch der Kärntner SlowenInnen, denn der Staatsvertrag wurde Österreich ja auch wegen des Partisanenkampfes zuerkannt.